

Să mai treci, iarăși, din nou

Claudiu Ciobanu

Încă o noapte de război
Și dimineți încoronate,
De poezia unei veri
A cărei singure dorințe moarte,
Se va-nfiripa, toamna prin lanuri
Privind, cu greu, la stele,
Amestecate cu noroi
Și lacrimi de durere.

Mai stinge iar regrete reci
În poezii și nopți amare,
Căci te aștept. Coboară!
Sunt iar la tine-n bloc, la scară.

Și-a mai trecut iarăși o vară,
Iar tu, pe-aici, tot n-ai venit,
Să luminezi, din nou, iarăși strada
Pe care noi, ne-am întâlnit.

Sugrumă, iar singurătatea,
Cum niciun demon, n-o s-o facă,
Și privește-mă de la fereastră
În orice ceas al nopții,
Cum rătăcesc gânduri pustii
Pe străzile acestea reci...
Din veșnicii întunecate.

Mai trec din când în când
Să mă așez, pe acea primă bancă,
Sperând ca-i să revii
Pe singura alee,
Ce-ți poartă astăzi numele.